

[Johan Asmussen.]

merne, som man kunne opnå via en udglatning i progressionen, stadig må udeblive.

Hvad angår formueskatten, har det ærede medlem hr. Foged jo allerede fremhævet, at det, der er formålet med forslagets ændring af overgrænsen fra 90.000 til 150.000 kr., ifølge bemærkningerne til lovforslaget er at afbøde de skattestigninger, som ellers ville indtræde for et stort antal skatteydere, der bor i eget enfamilieshus. Tilsyneladende er standpunktet altså det, at de formuestigninger, som vil blive en følge af stigningerne i ejendomsværdierne, i virkeligheden ikke bør beskattes. Hvis det standpunkt er rimeligt rent principielt — og det er det efter min mening naturligvis — at ejendomsværdistigningerne ikke bør medføre stigning i formueskatten, ja, så må det være rimeligt for alle og ikke kun for et stort antal vælgere — undskyld, jeg mener skatteydere. Nu gør man det i det foreliggende lovforslag, at denne lempelse, som er motiveret med, at man vil undgå forhøjelser på grund af ejendomsværdistigninger, slipper man, når skatteyderens formue kommer op på 600.000 kr.; derfra og højere op er der ingen lempelse.

Må jeg i denne forbindelse nævne et eksempel, som blev forelagt mig for nogen tid siden. En skatteyder havde en ejendom i Søborg til en ejendomsværdi fra 1960 på 1.400.000 kr. Der var en grundstigningsskyld på 164.000 kr. — lad mig indskyde, at det gav en afgift på 6.560 kr., betalt af lejerne. Den pågældendes skattepligtige formue, var 600.000 kr.; formueskatten heraf var 7.510 kr., og den skulle altså være uforandret nu efter de nye regler. Lad os nu anslå, at denne ejendom til en værdi af 1,4 mill. kr. får en stigning i ejendomsværdien på 200.000 kr.; skatteyderens formue bliver da 800.000 kr., og så kommer han af med 20 promille også af stigningen på de 200.000 kr.; det bliver 4.000 kr. Det vil sige, at hans formueskat bliver i alt 11.510 kr. imod, hvad han ellers skulle have betalt: 7.510 kr.

Men lad mig så også nævne, at den afgiftspligtige grundstigning på 164.000 kr. falder bort nu til april, og næste år, alt andet lige, kommer det beløb yderligere oven på den skattepligtige formue og bliver yderligere beskattet med 20 promille. Derved kommer den pågældende mand op på en formueskat på 14.800 kr. mod tidligere 7.500 kr. for den samme ejendom og, alt andet lige, med samme personlige indtægt.

Et system, der medfører den slags, kan ikke være rimeligt. Jeg tror, dette ræsonnement er noget af det samme som det, det ærede medlem hr. Foged var inde på specielt med hensyn til landbruget, og jeg er ganske enig i, at her gælder det naturligvis i særlig grad, at det kan ikke være rimeligt — heller ikke når niveauet ligger lidt højere — at det, som man kalder papirstigningen af ejendomsværdierne, skal medføre en stigning af formueskatten. Man har åbenbart også fundet, at det rent principielt, ikke var rimeligt, at disse stigninger skulle give forøget formueskat, og så vil jeg foreslå, at man simpelt hen ved beregning af formueskatten kunne fradrage stigningen i ejendomsværdien. Man opnår jo det formål, man har: at undlade at formuebeskatte ejendomsværdiens stigning, ved simpelt hen at fradrage differencen imellem den nye vurdering og den gamle vurdering.

Hermed har jeg endnu ikke sagt noget som helst om formuebeskatningen som sådan, men lad mig ganske kort gentage, for det er blevet sagt både af mig og mit partis tidligere ordfører, at vi mener, formueskatten er urimelig og uretfærdig, ikke fordi vi på nogen måde føler os som repræsentanter for formueejere, på ingen måde, men fordi formuebeskatningen, der muligvis, jeg vil endda sige vel nok i tidligere tider kan have været et rimeligt grundlag for beskatningen, under nutidens forhold ikke er samfundsmæssigt rimelig, fordi den fører til individuel uretfærdighed i mangfoldige tilfælde.

Det var med overordentlig stor interesse, jeg for et øjeblik siden hørte det ærede